

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De salubri meditatione mortis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

Psal. 38.

cur non desideras, neque suspiras? Intende paulisper quæ nam tibi parentur in patria, & propter amorem illorum vilipende interim præsentis gaudia vitæ. Pensa quoniam exul & peregrina sis super terram, & cum affectu festina ad patriam. Qui namque temporales quærit delirias, & qui non quotidie æstuanti desiderio suspirat ad beatitudinem istã, non est utiq; ea dignus. Ama quoque modo hic nesciri & sperni, vt illic ab omnibus electis agnoscaris & honoreris. Non fatigatio te pusillanimum, nec pigritia legnem efficiat, pro æterna beatitudine laborantem.

*Feria secunda meditandum de
morte. Articulus XI.*

Feria secundam meditandum.

Qui se quotidie præsentem vitam, atq; vniuersam eius gloriam, cito amissurum cogitat: facile ea quæ nunc dulcia ac bona videntur contemnet, & Dei timorem incurrit: eaque congregare festinat, qua sibi in extremæ necessitatis articulo proderunt, atque egredientem animam comitabuntur. Ideoque hoc

nobis

H. DE VITA SPIRI. 525

nobis expedit, vt quotidie alloqua-
mur animam nostram, dicentes: Scito
ô anima, quoniam in breui veniet ho-
ra vt transeas ex hoc mundo in regio-
nem ignotam & districto tribunali
Christi te mox astare oportebit. Ve-
niet cito tempus amarissimæ mortis,
dum tempus omisum, & infructuosè
neglectum recuperare non poteris.
Nihilque te iuuare, aut consolari va-
lebit eorum, quæ nunc inordinatè di-
ligis iniusteque agis: sed tunc sequen-
tur te opera tua, tam mala quàm bo-
na, neque erit tibi in hora illa conso-
latio aliqua: nisi memoria atque fidu-
cia bonæ vitæ præteritæ, & succursus
diuinæ clementiæ. Tunc dolebis te tā
intimoratè ac negligenter vixisse, o-
mississe tot bona, commisisse tot ma-
la. Tunc te horroꝝ concurret, & vasta-
bit anxietas, torquebitque remorsus,
ac vermis conscientiæ malæ. Itaque
iam poenitentiam age, modo labora,
moresq; corrige, ne tunc sero misero
miserabiliter, & formidolosè procla-
mes, inducias vel vnus horæ. Porro vt
tenacius menti inhæreat meditatio
mortis assidua, vtile valde est, imagi-
nem hominis morientis cordi impri-
mere.

Apoc. 14.

Matt. 4.

Gregorius.

*Imago mo-
riētis ob ocu-
los statuen-
da crebrius.*

mere. Pensandum namque est, quem-
 admodum tunc inualidæ manus
 nigrescant, vultus palleſcat, os contra-
 hi, visus obtenebrari, & oculi profun-
 dari incipiant, quomodo demum
 pulsus caprizare, halitusque deficere,
 & ex intimo se colligere inchoent,
 mox quoque sudor mortis aſſit, victã
 eſſe naturam conſtã, & ipſe morti-
 feræ atque duriffimæ mortis pũcturæ
 cor ſuffocare ac ſcindere conentur.
 Quumque his anima vallata preſſu-
 ris, lucem mundi videre deſinit, & al-
 terius ſtatum ſæculi interioribus ocu-
 lis aſpicere incipit: aſſunt repente cru-
 entæ beſtiæ atque laruales demonum
 facies & cateruæ, renouant peccata
 præterita, ſi fortè deſperationem in-
 ducant, & exeuntem præſtolantur a-
 nimam, ſi fortè eis torquenda præſte-
 tur. Hæc præmeditari vera ſapientia
 eſt, nec eſt vtilior ſcientia quam di-
 ſcere mori, hoc eſt, ſeipſum quotidie
 ad mortem diſponere, & ad eius ad-
 uentum omni die paratum exiſtere, vt
 ſcilicet nil in mēte reſideat, quod cō-
 ſcientiam mordet, & cum quo mori ti-
 memus. Hoc nempe eſt quod Saluator
 docet.

DE VITA SPIRI. 527

docet. Vigilate, inquit, quia nescitis diem neque horam. Et quod alibi quoque scriptum est, Memoro creatoris tui, in diebus iuuentutis tue, antequam veniat tempus afflictionis tue. Quotidie ergo mortificemus desideria nostra, & omnem a nobis abscindamus mundanum affectum, nil concupiscentes eorum que in mundo sunt: illuc nos intime conuertentes ubi aeternaliter erimus & viuemus, quatenus cupiamus & nos cum diuino Aposto. absolui, & esse cum Christo. Beatus enim seruus ille, quem cum venerit Dominus, inuenit vigilantem. Ideo & Theophilus Alexandrinus olim episcopus morti propinquans dixit de abbate Arsenio, Beatus es abbas Arseni, quoniam hanc horam semper pre oculis habuisti. Denique abbas Helias. Ego inquit tres res timeo. Vnam quando anima mea egressura est de corpore. Secundam, quando concursurus sum Deo. Tertia quando sententia iudicis proferetur de me. Et nos igitur dilecte mi hanc tria formidemus & vilescet nobis hic mundus omnisque decor, & concupiscentia & gloria eius.

Matth. 25.

Mar. 13.

Eccle. 12.

Philip. 1.

Luc. 12.

Feria